

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/9/2016
Identifikačné číslo spisu:	3016000024
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3016000024.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2016 v Bratislave, v konaní o uznanie a výkon rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody a odvolaní odsúdenej C. I. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3Ntc/204/2016, z 28. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej C. I. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne na neverejnom zasadnutí konanom 28. septembra 2016 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí) rozsudok Krajského súdu v Plzni zo dňa 11. februára 2011, sp. zn. 4T 17/2010-449, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe zo dňa 29. marca 2011, sp. zn. 7To 30/2011, ktorým bola C. I., nar. XX. M. XXXX, občianka Slovenskej republiky, t.č. vo výkone trestu vo Väznici Světlá nad Sázavou, Rozkoš 990, 582 91 Světlá nad Sázavou, Česká republika, právoplatne uznaná za vinnú zo zločinu vraždy podľa § 140 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky na skutkovom základe, že

pote, co dne 24. septembra 2010 v podvečer v presné nezjištěném čase před 18.00 hod. na toailete ubytovny v Plzni, C. C. X, porodila živé dítě ženského pohlaví, které bylo zralé a donosené a plně schopné mimoděložního života, se záměrem přivodit smrt, vedla proti němu fyzický útok, spočívající v tupém násilí, což vedlo ke kompresi hlavy, hrudníku a břicha dítěte, čímž mu způsobila poranění tupého charakteru, a to zlomeninu klenby lebeční, zlomeninu spodiny lebeční, roztržení pravého laloku jater s krvácením do dutiny břišní, zlomeninu I. až VIII. žebra vlevo, zlomeninu pravé klíční kosti, rozsáhlý krevní výron v pravé ledvině a další krevní výrony v měkkých pokrývkách lebečních, na čele, na krku, v očních spojivkách a na stenách velkých cév u srdce, pote jej zabalené v dece nechala ležet na podlaze v pokoji číslo 223 a novorozenec zemřel na přímé následky tupé traumatizace hlavy v podobě krvácení mezi mozkové obaly při zlomení klenby a spodiny lebeční; přičemž před porodem o svém těhotenství

vedela, zatajovala ho a nechodila na gynekologické prehliadky

a odsúdená bola podľa § 140 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením podľa § 56 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na výkon trestu do väznice s ostrahou, uznal a rozhodol o jeho výkone na území Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 17 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, odsúdenú C. I. na výkon uloženého a uznaného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti prvostupňovému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdená. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že podáva odvolanie proti rozsudku vo vzťahu k výkonu trestu na území Slovenskej republiky. Poukázala na to, že po nástupe do výkonu trestu mala depresívne stavy, ktoré vyústili do sebapoškodzovania a bola hospitalizovaná v psychiatrickej liečebni v Brne. Poukázala na to, že kým sa dostala zo zlého zdravotného stavu, trvalo jej to 2 roky. Vo výkone trestu si doplnila vzdelania a je zaradená do práce vo vnútornej réžii. Vo výkone trestu si plní pracovné povinnosti, neužíva žiadne lieky. Výkon trestu na území Slovenskej republiky by veľmi skomplikoval jej jedinou oporu v jej živote (vzťah medzi ňou a pani C.). Má veľké obavy, že jej presun po 6 rokoch na územie Slovenskej republiky by mal vážny dopad na jej psychický a zdravotný stav.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a rozhodol o výkone trestu odňatia slobody vo výmere 15 rokov na území Českej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdenej nie je dôvodné.

V posudzovanom prípade boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady na vydanie napadnutého rozsudku.

Príslušným súdom na konanie vo veci bol Krajský súd v Trenčíne, pretože v jeho obvode má odsúdená obvyklý pobyt (§ 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z.).

Krajský súd v Trenčíne rozhodoval rozsudkom na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z.).

Prokurátor vo vyjadrení vyslovil súhlas s uznaním a výkonom rozsudku Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 4 T 17/2010, z 11. februára 2011 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 7To 30/2011 z 29. marca 2011.

Skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V osvedčení o vydaní rozhodnutia je označený justičným orgánom štátu pôvodu v odseku 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí pod písm. h/ - vražda, závažné ublíženie na zdraví a odsúdená je štátnou občiankou Slovenskej republiky, má na jej území obvyklý pobyt na adrese M., Z. XX, § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z., § 3 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z.z., § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z.z.

Odsúdená vo vyjadrení na čl. 8 osvedčenia uviedla, že chce zbytok trestu vykonať v Českej republike. S príbuznými na Slovensku je v minimálnom kontakte, udržuje kontakt s tetou J. C., ktorá býva v Nemecku a navštevuje ju. Pri výsluchu 4. augusta 2016 doplnila svoje vyjadrenie, že po výkone trestu nechce bývať na Slovensku. Čl. 6 bod 2 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z. sa jej súhlas nevyžaduje.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, so započítaním väzby a doterajšieho výkonu trestu

na území Českej republiky, je totožný s trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody, ktorá je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky a ktorá nezhoršila postavenie odsúdenej a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii, ktorú nebolo potrebné primerane upraviť (§ 17 ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z.z.).

Z konštatovaných skutočností vyplýva, že boli splnené všetky podmienky na rozhodnutie o uznaní výkonu trestu na území Slovenskej republiky. V súlade so zákonom je aj zaradenie odsúdenej na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Pri zaradení páchatel'a, odsúdeného na území Slovenskej republiky, za taký trestný čin ako spáchala odsúdená, by mal byť páchatel'a zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Správne ale prvostupňový súd bral do úvahy zaradenie odsúdenej na výkon trestu v Českej republike, ustanovenie § 17 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. a pri použití ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Skutočnosti, ktoré uvádzala odsúdená v odvolaní a vzťahovali sa najmä k jej osobným vzťahom s pani C., súd nemohol brať do úvahy, pretože na splnenie podmienok ohľadne výkonu trestu odsúdenej v Českej republike neboli dané náležitosti stanovené v zák. č. 549/2011 Z.z..

S poukazom na konštatované skutočnosti a dôkazy Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdenej zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.